

Právě čtete

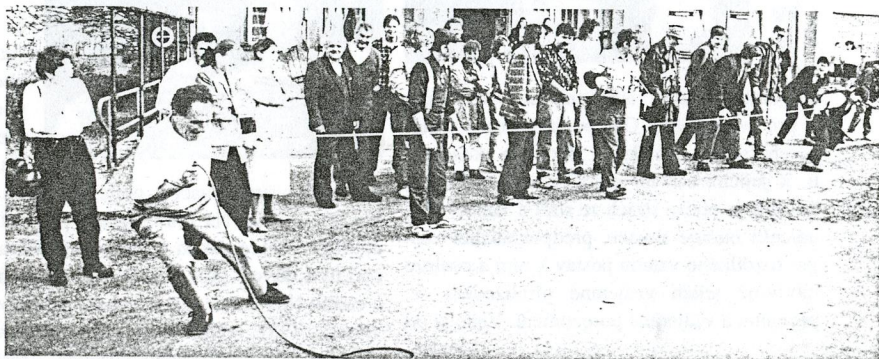
číslo 5

Větrník

Středa

Táhli nejlip (absolutní finále)!

16. října 1996

DNEŠNÍ PROGRAM

9:30 rozborový seminář	malý sál
11:00 Larisa Solnceva	malý sál
11:00 schůze PV	kužárna
13:00-17.30 KPR	Větrov klubovna
13:00-15.30 Klub režisérů	sokolovna
13:30 loučení DS Žlutice	malý sál
14:30 Vítání DS Radnice	MěÚ
15:00 Vítání DS Radnice	před divadlem
15:30 představení Jiří Hlávka	
Jiří Hlávka: Cyrano A...	Větrov
16:31 Valná hromada Vobskočáku	malý sál
19:30 představení Guilhemo Figueiredo	
DS Josefův Důl: V tomhle domě spal bůh	velký sál
21:00 zasedání poroty	kužárna
21:00 rozbor představení KPR	půdička
21:30 společenský večer	Kramářova vila

Recenze

Divadelní soubor Žlutičan ze Žlutic se včera představil s inscenací hry francouzského autora Christiana Giudicelliho nazvané

v
české
m
překl
adu
Prem
iéra
mlád
í. Jde
o ře-
mesl

ně obratně a po situacích napsanou konstrukci pro dvě herečky. Obě postavy jsou odlišného charakteru, vzdělaní i životních zkušeností, k jejichž setkání dojde vlastně náhodou. Spojuje je pouze strach ze stárí a samoty. Giudicelli buduje situace, předpokládající zaujetí rozdílného vztahu postav k nim a posléze motivuje jejich vzájemné přibližování se, proměnu a vzájemné porozumění. Vede je od

reality
k po-
stupné
mu
odpou-
távání
se,
k rovi-
ně po-
ezie
a sně-

ní, aby pak - v dosaženém poznání, že realitě neutěčou, ale že už není každá sama, že jsou obě spolu - nechal je zemřít.

Takhle je příběh formulován v textu hry, ale už méně čitelně ve žlutické inscenaci, a to i přes nesporný fakt, že obě herečky - Jiřina Kopplerová v roli Simony a Stanislava Zajíčková v roli Renaty - jsou řemeslně dobře vybaveny a cítí i žánr inscenace. Jen je téměř

všechno vedeno příliš monotónně v jedné rovině, ve snaze po tempu a spádu, ale bez akcentace důležitých situací a bez přesných point. Pak se stává, že odehrají text, ale už méně jeho zázemí, už méně motivací a postupnou proměnu. Přitom jsou i některé situace, které ukazují na jejich herecké možnosti, situace, které jsou přesně vypointované a v nichž he-

řečky
přesně
vypov-
ídají

o
vztahu
obou
postav
k nim.
Jmenu

jme především situaci s policajty, která zafunguje skvěle. Na druhé straně pak natolik důležitá situace, jakou je ukradení stříbra respektive důvod proč jej Simona ponechává u cizího člověka není v inscenaci motivována zevnitř. Také oddělování reality od roviny snů není vždy realizováno důsledně. Všechny nedůslednosti v budování situací a proměn se pak nutně musí projevit - a také projeví - v závěrečném vyznění inscenace. Tady k to-

mu
navíc
nepře-
snou
prací
se
zvuk
em
a
světl
em

došlo poněkud k nejasnosti v tom, zda obě ženy umírají či nikoliv. Zda opravdu "premiéra mládí" znamenala derniéru jejich života.

ex

S lidským rozměrem

To je nejspíš ten správný termín pro charakteristiku včerejšího diskusního odpoledne, které tak korespondovalo s vyzněním inscenace Roku na vsi bolearadického souboru, o níž se hovořilo. Výkop měl tentokrát sám předseda odborné poroty prof. Císař, který si hodnocení této inscenace na svých podřízených kolezích už předem doslova vydupal: jednak proto, že má rád bolearadický soubor a jednak proto, že si Krobotovy dramatizace velmi váží. Hovořil o setkání se herců s postavami, o tom, že hrají o základních problémech lidské existence, které nějak řeší - prostě o tom, proč to všechno tak emotivně fungovalo. Alespoň pro diváky, kteří právě tyto divadelní principy berou za své. Prostě Císař-papiňák natlakovaný potřebou přesné a srozumitelně nám všechno sdělit. Kolegové porotci jej doplnili v dílčích připomínkách, nejvíc se podařilo prosadit scénografovi Voseckému (ač ve složení poroty podle kolegů teoretiků a režisérů nemá vůbec co dělat), který pochválil nádhernou a důslednou autentičnost rekvizit a kostýmů, dobrou práci se světlem a konstatoval, že proměny prostoru fungují přes herce. Kopřil přijali bolearadické představení rozporuplně, s převahou vstřícnosti. Paní režisérku Chalupovou přivedlo všechno to sdělené pozitivní do rozpaků, ale mně se moc líbil představitel Rybáře Antonín Koráb, který paní režisérce poděkoval za to, že je dokázala ukočírovat. A moc se mi líbil taky pan starosta (v Roku na vsi i v Bolearadicích) Jan Koráb, který porotě poděkoval za to, že z výšin svých teoretických znalostí dokázala tak krásně, srozumitelně a lidsky pohovořit. Potlesk pak potvrdil, že to nebyl ojedinělý názor.

ex

Mapy Semilská za 5 Kč

jsou od včerejška novým zbožím v divadelním stánku Mařenky Hejralové.

Redakční šotek pokračuje

V čem? Ve svém řádění! Nejvíc si ovšem smlsává na jménech. Včera nám překlátil pana Denkov z Duo Pinguin Bandu. Opět tedy napravujeme co napáchal: Pan Denkov se správně jmenuje Krasimír. Omlouváme se!

ex

Havaj v informačním centru

aneb když se všechno dobře připraví, tak to taky dobře klapne. Iva Řehořová se svěřila, že snad ještě žádný rok neměla tak důkladně vyprodaná večerní představení. Prý už jenom zvedá telefony a vysvětluje, že už skutečně nemá ani lupen. A pokud náhodou někdo lístky vrátí, jsou hned zase pryč. To je moc fajn, že se nám diváci v tak hojném počtu vracejí do divadel!

ex

Jak přenášet hory

Závažné zjištění učinil včera Milan Strotzer poté, co se dobrovolně přihlásil na žádost o blbě leč silné chlapy k přenesení jistých těžších balíků. Vrátil se vesel s konstatováním, že až dosud netušil, že blbost skutečně hory přenáší - protože sílu prý už v polovině přehlídky žádnou nemá.

ex

Zpěvanky

V pondělí nebo spíš v úterý časně zrána se na Větrově trochu protáhly. Kytara s Petrem Richtrem přispěchala dle mého odhadu tak asi ve 3.15. A prý zněla ještě Větrovákům, když nám ráno prostírali k snídani.

ex

Zpráva pro přípravný výbor

"Technika nemá problémy, ani básničku". Takhle a ještě navíc ve vyvedeném tisku a s grafickou úpravou s přípravným výborem včera komunikovali naši kluci techničtí. Zdravíme a těšíme se na osobní setkání, až budou mít o malililinko míň práce.

ex

Záchranáři Pepa, Josef a Holanďan.....

Divadelní spolek J.K.Tyl z Josefova Dolu jsem stačila vyzpovídat ještě před jejich uvítáním na městském úřadě. Dozvěděla jsem se řadu informací. Např. - že soubor slaví své osobní jubileum, 20 let od svého prvního vystoupení na přehlídce ve Vysokém. Že je to jejich osmá účast. Že ve Vysokém jednou vyhráli, a že to bylo s Venclíkovou hrou Šťastná rodina. (To bylo ještě za hlubokého "totáče", kdy byl autor v klatbě. Ve Vysokém však s nimi byl. (Dozvěděla jsem se pro mne překvapující informaci, že Ivo Mičkal, který fotí celou vysokou přehlídku, je i jejich dvorním fotografem, protože je z Josefova Dolu. (Zatím si však s nimi nezahrál.) Jejich poslední účast ve Vysokém byla s pohádkou Ženich pro čertici - neshodli se však přesně, jestli to bylo před čtyřmi, nebo šesti lety.) O některá upřesnění jsem později požádala vedoucího souboru, Evu Bulavákovou.

My jsme teď měli dlouhou pauzu. Nebyl nikdo, kdo by režíroval. Náš režisér zemřel. To dlouhé lenošení už nebylo k ničemu, věděli jsme, že bychom se už těžko dávali dohromady. Přitom podmínky pro práci máme výborné, protože naše kulturní zařízení, kde máme jeviště, koupil jeden Holanďan, vlastně jeho paní, která je původem z Liberce. Oba velmi fandí kultuře a jsou šťastní, že se v té jejich budově něco děje. Je možné, že přijedou ještě za námi do Vysokého. Děkuje jim, kde můžeme, protože naše divadlo vlastně zachránili. A dalším zachráncem je Pepa Doležal, který vyhověl našemu přání a vzal u nás režii. Dokonce po jistém nedorozumění v souboru s jedním naším hercem přivedl Josefa Bartáka, který s námi při intenzivním zkoušení nazkoušel na šest zkoušek vlastně hlavní roli. Inscenaci jsme dělali se všemi komplikacemi 7 měsíců. Ale hlavní, že teď jsme tady. A abychom vydrželi i dál. Předpokládáme, že k tomu může přispět i Vy-

soké. Protože účast tady je velká motivace.

Pan starosta Jiří Řeřicha představení svítí a zvučí.

Pane starosto, je to pro soubor výhoda, nebo nevýhoda, mít ve svém středu starostu?

Copak starostu, ale já nejsem sám. Nás je pět v zastupitelstvu. Teď jsme museli odvolat zasedání, protože bez nás není zastupitelstvo usnášeníschopné. Když náš spolek odjede, nemůže fungovat ani obec. V Josefově Dole je teď právě mimořádný stav. Až se vrátíme, tak to rychle napravíme. No ale pro soubor bych řekl, že je to spíš výhoda.

Herec Josef Barták se stal již plnoprávným členem spolku.

Ale jaké to bylo, když jste přišel do úplně neznámého prostředí? Rekl bych, že jako v detektivce. Pachatele jsem sice znal - to byl Pepíček Doležal, ale aktéři byli velká neznámá. Ale za jednu zkoušku už jsem byl doma. A teď mám už i zaplacené členské příspěvky.

Režiséra Josefa Doležala jsem chytila až před Krakonošem.

Tak abyste věděl, soubor na vás píchnul, že jste nebyl na vítání, protože nemáte rád oficiality. Copak ve Vysokém nějaké oficiality jsou?

To ne, já si na Vysokém právě vážím, že oficiality nejsou oficialitami. Tady je to právě všechno srdečné a upřímné. Já jsem jen souboru řekl, že já jsem jim režíroval hru. Vítání ať si režírují zase oni. Ale jinak - zapletl jsem se s nimi už asi před dvaceti lety na jedné krajské přehlídce a od té doby tam jezdím. Teď byli v krizi, tak mne povolali a já jsem zase nastoupil. Přinesl jsem hru, trochu jim to ušil na tělo a zrežíroval. No a když už jsem tam byl, tak jsem s těmi mladšími členy spolku dělal pohádku. Aby se chytili a měli jsme si v budoucnu z čeho vybírat.

Pane Doležal, tak to je energie! Souboru jsem připila fernetem, který vůbec nepiju. Odolat se však nedalo. Bylo to "na divadlo"! cíš.

O technologii žánrů

Úvodem jen několik základních faktů. Kurz praktické režie se letos na podzim schá-

zí ve Vysokém už posedmé. Začínal na Vysokém, pokračoval Hronovem a pak se to v tomto rytmu střídalo. Jeho účastníci prošli kurzem dramaturgie, dověděli se něco o přípravě režiséra, stanuli u základů scénografie, zabývali se týmovou spoluprací režisér - dramaturg - scénograf a herec, seznámili se s nonverbální komunikací i se základy psychologie. Budou následovat ještě minimálně dvě soustředění. Samozřejmě nemůže chybět téma téměř klíčové: režisér a herec, ale nebude od věci zkusit si na vlastní kůži i kritické hodnocení. A úplně na závěr tohoto faktického výčtu některá čísla: V letošním kurzu režie na Vysokém je 23 účastníků, 3 lektori a 6 takzvaných figurantů. A tím se dostáváme, myslím tím pojmem figurant, k letošnímu tématu, kterým jsou druhy, žánry a styly divadla. Nebudu zapírat, že je to téma, z něhož mám vždycky trochu strach. Dá se o něm vykládat hodně a může samozřejmě přinést mnoho definicí a formulací. Ale vždycky si v duchu kladu otázku, k čemu že to všechno je a jak to může pomoci vlastní praxi. Což v tomto případě platí mnohonásobně, neboť jde o kurz praktické, nikoliv teoretické režie. S velikým zájmem jsem tedy strávil jedno odpoledne, které bylo věnováno žánrům komediálním

- komedii konverzační a situační. Teoretický úvod samozřejmě nemohl chybět, Milan Schejbal jakýsi vstup učinit musel, aby narysoval a vymezil hranice dané problematiky. Leč pak už přišla praxe. To jest práce na některých situacích. V případě konverzační komedie posloužil Oscar Wilde se svým nestárnoucím textem Jak je důležité mítí filipa, a v případě komedie situační to byl text Fryanův Bez roucha. A na řešení základních replik stejně jako obrysů situací se vlastně učila technologie daného žánru. Technologie - jak známo - znamená za a) nauku o způsobu jak zacházet s nějakým materiálem, za b) skutečně praktické zacházení s tímto materiálem. A když se takhle

pracuji
e na
těch
situacích, tak
lze
obojí
s vý-
hodou
spo-

jit. Už jsem po dlouhá léta přesvědčen, že technologie tohoto typu je asi to, co se skutečně pokud jde o divadlo dá učit konkrétně, přehledně a srozumitelně. A tak jsem ke svému překvapení zjistil, že v téhle poloze to skutečně může fungovat i na tematice tak teoretické, jako jsou právě druhy, žánry a styly divadla.

Jan Císar

P.S. Abych si to opravdu dokonale vyzkoušel, vystoupil jsem v jedné ukázkě se dvěma větami. Nevím, jestli se mnou byl režisér Schejbal, který vlastně všechny ty ukázky prováděl a zároveň pedagogicky komentoval, jako s hercem spokojen. Já ovšem mohu konstatovat, že jako s pedagogem jsem s ním spokojen byl, a že mu diplom divadelní fakulty zůstane zachován.

V divadle se tleská.....

Při loučení s rakovnickým souborem, který vystupoval na přehlídce jako host, řekla Svatka Hejralová: " Moc vám děkujeme, že

jste nám zahráli tři představení. Velmi si toho vážíme. Já jen doufám, že alespoň částečnou odměnou vám byly ty tři narvaný sály našich krásnejch dětiček." Je to pravda. Viděla jsem pohádku Tři rubíny v sále plném zvědavých, dychtivých dětí. Reagovaly přesně. Když se

na jevišti něco zajímavého dělo, měly oči na stopkách. Když se jen mluvilo, nebo i trochu

kázalo, začínaly se vrtět. Ale všechny okouzloval Osud, zpodobněný tak výtvarně vynalézavě obrovským, proměnlivým, vlnícím se

drakem. Všechny okouzlovaly krásné kostý-

my, třpytící se až oči přecházely. A základní poselství o potřebě odpuštění, přátelství, lásky a víry myslím pochopily všechny. I když jeden chlapeček pro draka velmi plakal a uklidnil se až po představení, když si na něj v zákulisí mohl sáhnout. A jinému se z celé-

ho představení nejvíc líbily ty dvě "petardy", jak říkal, které souvisely s objevením a zmiizení zlé královny. A tleskalo se vlastně po-

řád. Při každém setmění. Vysocké děti holt vědí, že v divadle se tleská. Tady se to bere s divadlem vážně. Slyšela jsem, jak jedna paní učitelka napomenula jakéhosi chlapečka, který chtěl jít předčasně domů: "Teď nemůžeš jít domů.. Teď jsi v divadle. A z divadla se chodí, až nám řeknou". Bylo to pro mne úsměvné zakončení pěkné hodinky strávené s rakovnickým souborem.

Jardovi Kodešovi, režisérovi představení jsem jsem pak už položila několik drobných otázek. Jak se vám hrálo ve Vysokém?

Bylo to fantastické. Já jsem nadšený hlav-

ně z techniky. Věnovali se nám do tří hodin do rána. V pohodě, bez rozčilování, prostě nádherně. My jsme tu hráli už asi dvakrát, ale já jsem tu prvně jako režisér, takže to teprve řádně oceňuji.

Ve vašem představení je velmi výrazná výtvarná složka. Asi jste cítili, že je třeba text nějak povýšit, doplnit.

Chtěli jsme udělat jednu takovou kouzelnou pohádku, se vším všudy. Doufám, že se nám to alespoň trochu podařilo. Celá ta výtvarná složka pochází z naší dílny. A je to celé i naše souborová výroba. Návrhy jsou od naší kolegyně, studentky architektury, Lucky Auerswaldové. Jen na podobu Osudu jsem měl já vlastní požadavek. Chtěl jsem, aby to byl drak.

Kde jste přišli k tomu textu? Není to rozhodně běžná dramaturgická volba.

To je publikace ARTAMy - 3x. Autorka je úplně mladá holka. Pochází z dílny Jamily Drobné. Ještě jsme na tom v průběhu práce

s autorkou dál pracovali. Především v závěru.

Jardo díky. Doma vás teď asi čeká pěkný frmol. Za dveřmi je Popelka - vyšel tady ve zpravodaji její program. Tak ať je přehlídka u vás tak příjemná jako ta zdejší (vím z osobní zkušenosti, že bývá) a ať jsou všechny vystupující soubory tak vstřícné, jako byl ten váš.

cís.

Profláklo se,

že režisér Josef Doležal prý po bolearadickém představení, které trvalo dvě a půl hodiny a na jevišti bylo 30 lidí, sliboval porotě. "Nebojte se. To naše představení je krátký a hrajeme to čím dál rychleji, takže bude ještě kratší. A hrajeme to jenom čtyři a možná ani nepřijedou všichni!"

Nedostatek srdcí?

Milan Strotzer o jedno přišel. Ukradl mu jej Jaromír Vosecký a ještě jej hrdě nosí. Ale Milan se ukázal jako charakter a vydýndal nová (neopotřebovaná) srdce nejen pro sebe, ale i pro porotu a figuranty. Není to nebezpečné?! ex

Telegram,

který došel včera v podvečer, zveřejňujeme pro větší pochopení v českém překladu:

prof. Dr. Jan Cisař
Vysoké nad Jizerou
Czech Republic
Europe

Vážený mistře (v originále Mr.), děkuji Vám za Váš skvělý výkon v mé hře "Bez roucha" v Kurzu praktické režie ve Vysokém nad Jizerou v Evropě. Konečně se po všech těch nýmancech objevil herec, který do repliky postavy Selsdona: "Napařilo mě, že ji mohla zradit někde venku" dokázal vložit nesnadné dělství, zmačky prvních lásek, rozkolísanost druhých lásek, opět zmatky třetích lásek, tížádnost mládí, dychtivost středního věku, pochybovačnost pozdějšího věku, skepsi a vnitřní soulad vyzrálého muže, stejně jako téma lásky a nenávisli, života a smrti, války a míru. Ještě jednou Vám děkuji, vážený Mistře (v originále Mr.).

S úctou Michal Fryan
London
U.K.

P.S. Lawrence Oliviere se uchýlil definitivně už na venkov se slovy: "Já to tušil!"

KLUB REŽISÉRŮ - PODRUHÉ!

Rozhodnutí o prezentaci dělnosti účastníků KR uzrálo.

V sobotu v 11.00 hod. před divadlem na trávě a schodech bude k vidění ne jedna, ne dvě, ale hned 3 (slovy tři) kramářské písně! Tituly budou sděleny později. Ale již teď lze prozradit, že mezi nimi nebude chybět píseň kramářská, výrazně sousedská od neznámého autora J.H. Umně kresebně budou doplněny A.N. a kostýmně vypraveny z fundusu DS Krakonoš. To vše za pouhých 30 minut pod jednotným rukorodným vedením lektora Jiřího Hrašeho.

TEDY! JIŽ ZA TŘI DNY!

Reservujte si svůj čas a mozky pro vnímání dosud neviděného! Sledujte další čísla VĚTRNÍKU! pal.

Středa 16.10 v 15:30 Větrov

Jiří Hlávka

"CYRANO A"

Hra o jedné velké touze.

Hraje: Jiří Hlávka

Spolupráce: Vlastimil Ondráček

*Maratón je závod skvělý -
trvá velmi dlouho -
účastníci po čas celý
hnání jsou vpřed touhou
až k závěru doběhnouti -
až tam, kde je konec.
Bolesti se svaly kroutí -
- pak konečně zvonec.*

*Vy přátelé z Boleradice
před našimi zraky
maraton - trn divadelní
konali jste taky.*

*Seděli jsme jako myšky,
sledovali dění,
vaše krásné divadlo,
muziky i pěni.*

*I dál - potom na Větrově
dobře s vámi bylo,
při tanci a při vínečku
příjemno a mílo.*

*Proto sobě pamatujte
zde na závěr psanou
větu - jen se opatrujte,
za rok nashledanou!*

Vobskočák zdůrazňuje!

Skvělé ceny, přímý
přenos televizní,
zážitek nad zážitky -
VOBSKOČ BINGO
čtvrtek 17.10. 22.47 hod - velký sál.

Hejšamošuhej aneb táhni!

Včera těsně před šestnáctou hodinou to před divadlem vypadalo trochu prázdně, jen plní Krakonošáci postávali u svých pro sou-

těž připravovaných pracovišť. Už jsem si říkala, že bude třeba přemlouvat náhodně a s nadějí jsem se zadívala na jednoho krásného psa (jen o něco menšího než maxipsa Fika), jestli nám váhajícímu nepůjde náhodou příkladem. Hleděl s porozuměním, ale distancoval se. Tak jsem si řekla, pes nepes, příkladem půjdu já. Sice mě značně znejistovala a dělala připravená váha, na kterou jsem musela vlézt,

než si mě zaplali a než jsem vyfasovala červenou jedničku:

ku: pro soutěž totiž bylo nutno vytvořit několik družstev, každé o váze 500 kg. Nakonec vznikla družstva čtyři. Kde nějaké to kilo chybělo, dolaďovalo se nákladem v batohu. Pak už došlo na věc. Jirka Hlávka nás coby skvělý moderátor zavedl do pravidel soutěže v přetahování lanem. Každé družstvo si vylosovalo svého nehrajícího kapitána a pochopitelně uprostřed válečných výkřiků konspirovalo. Zelení řvali nejvíce a mí červení zase nejvíce konspirovali, ale oběma nám to bylo houby platné. Leč panák ru-

mu coby cena účtů taky nebyl úplně marný. Finále mezi žlutými a bílými nakonec

dopadlo ve prospěch bílých. V soutěži nehrajících kapitánů pak zvítězil zelený Vláda Vodseďálek, takže následovalo smíření barev. Nasmáli jsme se a myslím, že i diváci, jichž se nakonec shromáždilo nemálo. Bylo to zkrátka fajn! (Jenom ten lístek, kde mám napsáno, kolik mi navázili, radši schovávám.)

ex

Oficiální výsledky Hejšamošuhej

Soutěžilo 2 tony divadelníků ve čtyřech družstvech s nehrajícími kapitány o zkapalněné startovné.

První semifinále: žlutí (červení)

Druhé semifinále: bílí (zelení)

Finále: bílí (žlutí)

vložená soutěž kapitánů:

První semifinále: Šulc (Šalda)

Druhé semifinále:

Vodseďálek (Hofman)

finále: Vodseďálek (Šule)

Když místostarosta Karel Bárta takhle makal za družstvo bílých, ještě ne-
tušil, že rum je nejen cena útěchy, ale i hlavní výhra. Slávka, Pavla
a Svatka pečlivě střežily, aby jej nevyopil náhodný kolemjdoucí

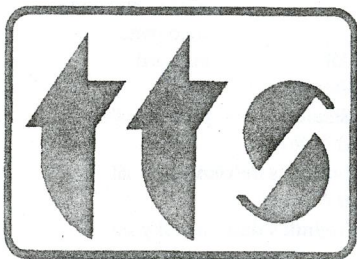
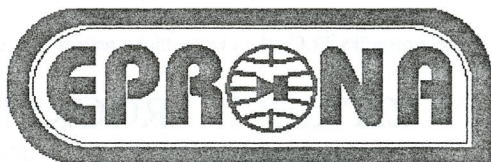
Sponzoři XXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Ministerstvo kultury České republiky
Ministerstvo zemědělství České republiky

Stavební firma

P&P s.r.o.

Vysoké nad Jizerou - tel.: 0432/593121 fax: 0432/94497

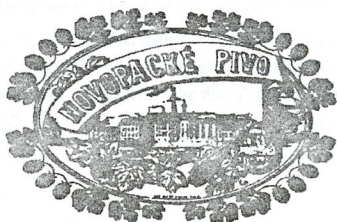

Trh Transport Spedice, S.F.O.

OBCHOD
SLUŽBY
(konsorcium)

512 11 VYSOKÉ NAD JIZEROU 76

Pivovar se sladovnou
v Nové Pace

Bonvivant (Světák)

Neodpustil si nikdy "ulízanou" vlásenku. Byl-li to muž starší, nebo holčičkář - a to obyčejně byl - musil mít prořídle vlasy. Unavenou řeč vyžilého člověka opakoval v každé úloze. Byl to druh světáka nebo šviháka, dítě módy a vyššího světa. Uplatnil se jen v komedii a byl vždy podáván přepjatě, aby bylo o jednu komickou úlohu ve hře víc.

Udělejme zatím čáru za těmito vyjmenovanými obory a pátrejme, jak rostlo umění představitelů těchto šablon. Mohu ze zkušenosti odpovědět jen záporně, vzpomenu-li na všechny herce, kteří zastávali jmenované obory. Zabředli nadobro v šabloně a vyhnuli se tvořivosti. Když milovníkům v pozdějších letech přibýlo na váze, pozbyli přitažlivosti hlediště, - když naivky a milovnice vyrostly v matky a zestárlý, velmi těžko se všechny vpravovaly do jiných oborů, charakterních, které byly pro ně těžší a nevděčnější. Tím okamžikem se zastavil vzestup, vyprchalo nadšení a klesla jejich umělecká hodnota. Hrál-li jiný obor, bylo to z donucení. Jaroslav Hurt říká, že herec má na své umělecké cestě projít všemi obory. Je to správné, ale když se milovníkům a naivkům zalíbí v prvním oboru a brání se druhým!

(Citujeme z příručky Fr.Cimlera Ochotnický režisér a herec,Praha 1934)

(pokračování přístě)

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM

9:30	rozborový seminář	malý sál
11:00	schůze PV	kuřárna
13:00-17.30	KPR	Větrov klubovna
13:00-15.30	Klub režisérů	sokolovna
13:30	loučení DS Josefův důl	malý sál
14:30	Vítání DS Horní Moštěnice	MěÚ
15:00	Vítání DS Horní Moštěnice	před divadlem
16:00	představení Richard N.Nash	
	SDO Radnice: Obchodník s deštěm	velký sál
19:30	představení Richard N.Nash	
	SDO Radnice: Obchodník s deštěm	velký sál
21:30	zasedání poroty	kuřárna
21:30	rozbor představení KPR	půdička
22:30	společenský večer	Kramářova vila

Větrník, zpravodaj 27. národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Mirka Císařová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavla Vaňková fotografie Ivo Mičkal, tisk Ing. Jiří Bartoš, komposice videosnímů Standa Šmíd

Cena 2 Kč